

spredte paa mange Hænder, men det er dog ikke de mange her i Samfundet, der ejer Aktier i Østasiatisk Kompagni og de andre store Selskaber. Det ærede Medlem kan være vis paa, at det er ikke Arbejdere eller Landarbejdere eller Husmænd eller Tjenestemænd i videre Udstrækning, det er kun en snævrere Kreds, og jeg er ganske enig med det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs), der mente, at det overhovedet var de snævrere Kredse, som det ærede Medlem i sine Betragtninger mere kom til at tage Hensyn til end til de store Kredse, og det er dog for de store Kredses Skyld, at man skal have de store Indtægter.

Den ærede Ordfører for Venstre (Dalsgaard) omtalte sluttelig Lovforslaget om Ejendomsskyld. Jeg glæder mig over, at han vil gaa med til den foreslaede Promille. Men han gjorde gældende, at som Lovforslaget nu er affattet, kommer det ogsaa til at omhandle den kommunale Ejendomsskyld, og det var ogsaa det, det ærede 12te kongevalgte Medlem (Ole Hansen) var imod. Desangaaende maa jeg sige, at det har været mig klart hele Tiden, men der sad 15 udmærkede Folketingsmænd i et Udvalg, og disse 15 udmærkede Folketingsmænd — jeg gaar ud fra, at alle Folketingsmænd er udmærkede, og jeg kan altsaa ikke specielt give disse dette Adjektiv —, men jeg siger, der sad 15 Folketingsmænd, og ingen af dem gjorde opmærksom paa, at det ramte ogsaa den kommunale Beskatning. Jeg maatte da gaa ud fra, at der var Enighed i alle Partier om, at saaledes skulde det være. Der var ingen Grund for mig som Finansminister til at rejse dette Spørgsmaal, da det ikke vedkom mig som Finansminister, men derimod Indenrigsministeren. Men jeg maa sige, at jeg har i mit stille Sind undret mig noget over, at Folketinget ikke tog noget Forbehold i saa Henseende. Der var dog, som nævnt, ingen Anledning for mig til at anføre det overfor Folketinget. Hvis man nu her i Landstinget rejser den nævnte Indvending mod Forslaget, maa jeg sige, at jeg forstaar det meget vel. Der skal fra min Side ikke være nogen Indvending imod i dette Forslag at indføre en Bestemmelse, selv om den ganske sikkert kommer lidt akavet, om, at medens Statens Regler ellers er gældende for den kommunale Ejendomsskyld, skal det ikke være Tilfældet paa dette Punkt.

Men jeg gik ud fra, at det var noget, alle Mennesker maatte kunne se, og naar der ikke rejste sig Indvendinger, maatte det være, fordi man mente, at saaledes skulde det være, og der var da ikke nogen Grund for mig, der ikke er Indenrigsminister, men Finansminister, til at gøre Indvendinger.

Jeg kommer saa til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Piper). Det ærede Medlem var meget fornøjet med, at Børsskatten forhøjedes yderligere, og han ytrede sin Glæde over denne Skat i det hele og dens gode Virkning, i alt Fald for Statskassen. Det ærede Medlem forstod vist ikke rigtig de Bemærkninger, den ærede Ordfører for Venstre og jeg havde gjort angaaende denne Skatts Forhøjelse. Ingen af os, tror jeg, havde noget imod, at der i og for sig var en høj Skat, og at Staten indvandt betydelige Beløb, men det, vi udtrykte, var Muligheden af, at Skatten kunde virke hemmende, naar det ikke drejer sig om store Spekulationsforretninger i saadanne Værdipapirer. Man kan frygte for, at ved smaa Omsætninger vil en Skat, der gaar op til $\frac{1}{2}$ pCt., være af ikke ringe Betydning og maaske virke hemmende. Det var den ærede Ordfører for Venstres Mening, og det var ogsaa det, jeg antydede for derigennem at reservere mig mod, at Skatten maaske ikke giver de store Beløb, som man venter sig af den. Det er ogsaa udtrykt i, at jeg har ansat den mulige Afkastning af denne Skat forholdsvis ringe mod de uhyre Indtægter, man hidtil har haft af den. Men over denne Skat udtalte det ærede Medlem ellers sin Glæde.

Derimod var det ærede Medlem noget forskrækket over for høj Skat paa visse Varer. Dertil maa jeg sige, at det synes jeg ikke ganske stemmer med det konservative Folkepartis Standpunkt i det hele taget, for, saa vidt jeg har forstaaet Partiet indtil nu — men det kan jo være, at det ogsaa har forandret sig paa dette Punkt, efter at det ikke mere kalder sig Højre —, troede jeg egentlig, at de indirekte Skatter havde deres Forkæmpere i dette Parti, at det just var de indirekte Skatter, som man fra dette Partis Side vilde fremhæve overfor de direkte Skatter, som baade det Parti, jeg tilhører, og Socialdemokratiet og ogsaa mange Gange Partiet Venstre har været Talsmænd for. Jeg troede altsaa netop, at de indirekte